

EL SIGLO

GRANS MAGATZEM

Ultims dies de la Exposició i Venda DE NOVITATS DE PRIMAVERA

Dilluns 27 d'abril i dies següents
**EXPOSICIÓ I VENDA DE
TRAJOS I CONFECCIÓ**

per a senyora, caballers i nens

Vestits, Bruses, Faldilles. Bates
Llanes, Sedes, Forros, Teixits de cotó
Barrets, Flors, Guants
Trajos per a caballer i nen, etc., etc.

Corones, Llaços, Vels, Cintes, Rosaris
Devocionaris, Estampes i Recordatoris per a
PRIMERA COMUNIÓ

L'estigma

ECOS

Aquesta guerra del Marroc és l'estigma

de la raça. Quan encara no s'han fet efectives les responsabilitats i les complicitats dels causadors de l'enderrocada colonial; quan encara no s'ha demanat compte al règim d'als partits monàrquics del crim del 98; quan la felonía marcial i civil s'hi ha pogut sentir sense protesta popular en l'escò mestrada... una altra gran tragedia confirmada la fondíssima descomposició del caràcter de la raça, evidencia l'estat de covardia col·lectiva i l'enormeament definitiu, a Espanya, de tota esperança redemptora. És la guerra del Marroc, vilipendiosa aventura que tothom rebutja, governants i governats; és la guerra miserable que té a enfonsar l'Espanya decadent de la Restauració borbònica; és la guerra que ni la política, ni la civilització, ni l'economia reclamen, aquest darrer estigma definitiu de la raça enmascarada.

Cada home d'Espanya, quan de bon matí el sol romp la grisor enfosquida de l'alba, hauria d'enlairar els punys i proferir una maledicció tremenda contra aquesta guerra homicida que sega la flor de la nostra joventut i devora el fruit de les nostres suades. Maledicció guerra! Maledicció guerra! darrera de la maledicció catòlica, un propòsit fermíssim i incontestable d'acabar depressa i com es pugui amb aquesta vil campanya, reclamant el retorn a la patria solitaria d'aquells estols joventils que cauen fulminants a l'Àfrica, sense profit ni gloria. I això ha d'ésser per manament de la dignitat social; ha d'ésser imposat per un reser de vergonya viril que amagui l'estat de rebuixament del caràcter que la passivitat popular suposa. Acabem-hi d'un cop aquesta guerra! Fa vora de sis anys que dura i encara ens trobem avui que els propis diaris militars reconeixen el desgavell de la intenció, l'estèritat o ausencia de tot plan estratègic, l'ineficacitat del feble domini espanyol al Rif.

I mentres tant, la guerra ha fet florir promocions, creus i recompenses sense fi ni mida regades amb la sang generosa dels nostres soldats. En lo que va de campanya, Espanya ha re a t'hi més re-ompense: a l'exèrcit que el Japó al seu durar i després de la victoriosa campanya contra la Rússia. Ho confirma la pròpia premsa militarista... I amb tot, quan surt un oficial als exterraments de Tetuán, els escamots rifenys poden, impunement, segrestar-lo.

No, no! Aquesta ingloriosa guerra, fóra el definitiu estigma de la raça. És que encara creiem amb els destins civilizadors del nostre poble, els que esperem de la democràcia catalana una missió a complir, generosa i enaltidora, que sigui la bella incorporació del nostre pensament nacional en les més pures i avançades manifestacions de l'humanitat, a cada moment, a cada hora, quan naix el sol de bon matí, quan tramonta i s'enfonsa dins el llac enporat de l'horitzó en flames, aixequem la veu i el gest en una maledicció de la guerra, per dignitat ciutadana i per manament patriòtic, maledicció la guerra boi treballant, per la pau, maledicció a tota hora, que les nostres paraules siguin una absolució de la feblesa col·lectiva i una esperança en l'esdevenidor.

A BANS, en aquells memorables temps dels «Quatre gats», i dels penacles i capelletes, un home elegant, nèt i cuidadós, era un home vulgar, mai un periodista, molt menys un intel·lectual. Possedir una barba feréstega, volia dir tenir talent. Deixar-se créixer els cabells com un galleu, era tenir geni.

Una fatxa d'os domesticat, donava un cert aire de sabiesa. Portar una capadora de vellut, era com donar-se una fricció d'Art sobre la pell.

Amb això i parlar un xic del parnassianisme i del decadentisme, dels simbolistes i els realistes, de «Les flors del mal», d'En Baudelaire; de «Les odes funambulesques» d'En Barbey d'Aurevilly; del «Après midi d'un faune» i «Herodíada» de Leconte de Lisle; de «L'heretisme» de Ruben Daró i de «Valle Inclán» de l'Heretisme i Catulle Mendès; dels «Poemes saturnians» i les «Fêtes galantes» d'En Verlaine, s'era un distingit periodista, un perfecte intel·lectual.

VUI res d'això és necessària. L'entusiasme, el sant i meravellós entusiasme, per si sol, pot obrir el miracle de convertir un joventut en periodista i fer triomfar un diari i un partit, com el sant i meravellós entusiasme convertiria a aquesta joventut en un joventut intel·lectual, si precis fos, majorment quan els intel·lectuals d'avui no estan renyits amb la noietat, cerquen parages tan delicadament com els restaurants de nit i saben dedicar uns madrigals i unes flors de delicadesa a uns senyors muses perfumades d'opoponax, davant de For del xampany vessant de les copes... amb cagarres egípcies i les sensuais melodies d'un vals de moda.

Que hi fa que aquesta joventut a l'hora present, pugui quasi arribar a confondre en un Shakespeare i en Goethe amb En Sparadrap i en En Zalmacàrregui?

No hem vingut tots en que la joventut és l'esperança i és la victòria?

UN «Eco» parlant de l'Esquerra, és sempre una cosa tentadora, perquè parla de l'Esquerra, vol dir parlar de la política i del partit.

No és així?

Doncs, no senyors, en absolut; se'n pot parlar, i anem a parlar de l'Esquerra, sense que ni remotament ens referim a la política.

Rés m'impideix fer-ho.

Més...

No us sembla que la mà esquerra fou creada per alguna cosa més que per a que fossin quatre el número d'extremitats del cos humà?

L'home, condemna la mà esquerra d'una manera implacable i cruel.

—No; no agafis la forquilla amb la mà esquerra.

—No; el llapic s'agafa amb la mà dreta. I un copot als dits accentuarà l'advertència, i el nen, que fou creat amb dues mans, per a que se'n servís per un igual, menjarà amb la dreta, escriurà amb la dreta, treballarà amb la dreta, saludarà amb la dreta.

I l'esquerra creixerà torpe i inútil.

—La mà del dimoni!—cria un fanatisme ridícul.

—La mà sinistra!—anomenen despectivament els castellans.

—Treballa amb la mà esquerra!—cria el jesuïta amb un anatema.

I l'esquerra, reduïda a una penjerola humana amb sarrell, si volgués protestar, trassaria en l'impotència del gest.

STEM tentats a creure que la raó i la lògica no tenen altre valor que el de dues paraules més o menys sonores. L'home les deuria inventar per justificar lo injustificable.

Perquè injustificable resulta empenyar-se en prescindir d'un orgue tant apte i útilíssim com la mà esquerra, contradint les més elementals lleis de l'harmonia i l'equilibri.

Es lo mateix que si ens empenyessim en caminar a peu coix, en tancar un ull i la llum, una orella al so...

Estarem molt lluny del dia en que es farà justícia a totes les esquerres?

Més... no... silenci! Vos hem premès que ni remotament parlaríem de política.

EL POBLE CATALA era mort. No més un gran amor podia salvar-lo. L'amor dels joves nacionalistes republicans ha fet el miracle: l'esforç naix d'un imperiu ineludible, d'un absolut desinterès i d'una gran fe en la virtualitat dels nostres ideals. Per la nostra patria i per la democràcia, la desaparició d'EL POBLE CATALA constituïa una gran desventura. Els joves l'han salvat. Ara, que tots aquells que en el nostre diari hi han deixat un boc de cor, que hi posen els ulls enamorats cada dia, no hi neguin el seu apolament i la seva simpatia.

La política

deixat ubriagar per l'idea de l'expansió.

Fixeu-vos bé—diu— l'Anglaterra i França protegeixen a la monarquia espanyola no contra enemics de l'exterior. Espanya no en té cap, sinó contra nosaltres, els enemics irreconciliables de la corona.

En els moments d'angoixa, la corona cercava apoi a prop dels governs estrangers perquè sentia que si li mancava la col·laboració de fora, l'aire nacional se li feia irrespirable. I quan es tractava de tal opòrt, aleshores les pretensions d'Espanya a Àfrica minvaven perquè li repetia que s'havia de contentar amb l'amor propi satisfet.

Tot això per al conferenciant ha creat un fatal equivoc.

Afirmar que «veto» d'Europa matà a En Maurà. Aquest matà a En Ferrer, però En Ferrer, políticament ha mort a En Maurà.

Concretant: la monarquia és catòlica, unitària i militarista, i no pot evolucionar. Les seves «coqueretes» democràtiques, no han d'enlluernar-nos.

S'ocupa de la política desenrotllada a Espanya pels partits republicans.

Afirmar que aquesta ha sigut sempre fusta.

De l'actuació catalanista no en parlà tampoc gens bé. Diu que Ferrer del Catalanisme, és abantposar la sobirania de la nostra terra a la del individu a la de l'libertat.

Acabà dient que sols la reconstitució del partit federal amb el seu contingut social, pot contribuir a evitar que's vingui continuant la dolorosa història d'Espanya.

El conferenciant fou aplaudit a l'acabar la lectura.

Aquests darrers dies, la Junta Permanent de l'Unió Catalanista ha celebrat vint reunions, per a determinar ben concretament el plan d'acció que's proposa desenrotllar fins al proper Consell General ordinari. Els acords definitius que ha pres són els següents:

Primer. Complir els acords del darrer Consell General extraordinari, de modificar els estatuts, nomenant a aital objecte una ponència composta dels senyors Martí i Julià, Roderas i Casas Briz, per a que redacti el projecte d'estatuts que modificat els ara vigents, hauran de regir a l'Unió Catalanista. Tant bon punt la J.P. aprovi el projecte, aquest serà remès a les entitats adherides i tot seguit es reunirà el Consell General extraordinari perquè deliberi i acordi respecte dels dits estatuts.

Segon. Celebrar el vinent mes de setembre una Assemblea General de Delegats, que s'ocuparà del següent tema:

Revisió i codificació dels acords de les Assemblees, incorporant-hi certes normes d'ètica política fins ara inconegudes a la nostra terra.

En Juntes successives, la J.P. prepararà tot lo pertanyent a aquesta Assemblea.

Tercer. Reorganització de les forces que l'Unió Catalanista té a Barcelona, comtant ja amb les entitats existents i amb les que

ACLARACIÓ

Certs diaris barcelonins, velada o ostensiblement, enemics del Nacionalisme, clamen estentoris contra nosaltres, prenent peu del darrer incident administratiu que motivà la sortida d'alguns redactors d'EL POBLE CATALA.

Aquesta conducta deslleial no'ns sorprèn: és una nova posició que prenen els nostres enemics, que desvirtuarem amb poques paraules, sense descendir al terreny violent que's vénen preparant els esmentats confrarers. Respecte a aquests diaris, nosaltres continuem mantenint la mateixa actitud dels nostres antecessors. Si algú ha rectificat la conducta, no som certament nosaltres. Som allà on érem, allà on sempre hem estat: homes que senten el patriotisme a base de sacrifici, homes que creuen que a Catalunya només se la pot servir d'una manera: sacrificant-se per ella. EL POBLE CATALA viu els ideals de sempre. Lo succeït és que, quan el nostre diari veia morir la seva empresa financiera (i no pas per culpa nostra), els joves que veïem la pèrdua gressimosa que'l seu desapareixement representaria per a la nostra estimada Catalunya, varen oferir-li al seu esforç que era la nostra darrera esperança. Aquest esforç porta la puresa d'un raig de llum totalment esbaidat i allunya tota mena d'egoisme i que fins apaga el dring de l'or que moltes vegades és el trist mòbil de certes actituds alirades. Als enemics del Nacionalisme els diem que EL POBLE CATALA viu sempre, i ara amb més generositat que mai, els seus amors a Catalunya i a la llibertat, i camina serenament després d'haver completat amb honrada minuciositat tots els seus deutes morals i materials amb amics i adversaris.

Propagar lo contrari, representa una vilèsia: podrà ésser arma a propòsit per certa gent, però que no podrà res contra la veritat dels fets insosfismables.

Es desitja bon mestre paleta per a distreure i fora de Barcelona. Dirigir-se per correu a Cèdula personal número 72.175.

El cronista es llevà ahir de bon matí. El dia presentava un aspecte trist; núvols foscos per tot arreu i un vent trífid que molestava de debò.

Una sola cosa alegrava al cronista. La de passar un dia entre aplaudiments i visques a Catalunya, gaudint de l'espectacle important d'una joventut entusiasta i decidida, victorejant a la nostra terra que és la nostra vida.

Venia a ressenyar la festa amb l'ampliat què's mereix un acte de l'importància del que ressenyem.

La festa d'ahir tenia tres significacions; la de fe en la força del Centre que la va organitzar; la d'esperança, puix hi ha dret a l'avenir fort i brillant del mateix i la de caritat, puix fent caritat es va començar el jora.

Repartiment de queviures als pobres

A les 9 del matí va començar el repartiment de queviures als pobres (necessitat). El Centre ha fet un repartiment molt important, portant a moltes taules l'allegria i l'abundor.

Fins a les 11 va continuar la distribució, havent-hi en tot moment una llarga cua de pobres a qui se'ls feia entrega del èbol previst.

Inauguració del Club de mar

El Club de Mar fou inaugurat ahir oficialment. Una immensa gentada situada dintre del Club i enconfortant presència d'actes vistes aplaudint l'acte i fent-se a l'acte.

Més tard tingué lloc la botadura del mar de la iola «Hel-lénic» essent tripulada pels senyors Camps, Noelle, Chacón, Baucis i Durban, timoner.

A l'èsser llençada a l'aigua la iola es sentí una ovació interminable. Tot seguit empenygué camí mar endins la iola, seguida d'un gran nombre d'embarcacions.

El bell escutí molt ben representat, volent-se per tot arreu cares alegres i hermoses que donaven gran relleu a la festa. Portar per aquest motiu el sol feia algunes sortides, encara que sense afirmar-se definitivament.

Vegem treballant incansablement i amb molt acort per a la bona organització de la festa al secretari del Club de Mar, senyor Riera, acompanyat dels socis senyors Morató, Slerer, Gusiñs, Millà i el president del mateix i ànima de la secció doctor Noguera.

La comitè i els invitats es dirigiren després a l'antic local del Centre per a procedir al

Trasllat de la bandera

A l'arribar aquí el cronista s'ha de posar molt serio per a dir al senyor Andrada algunes paraules.

No hi ha dret, senyor governador, a creure que no's deu cap respecte als catalans fent-los ballar a capritxo de les convencions governatives. L'autoritat, s'ha d'exercir amb tota serietat i sense que una cosa promesa es torni enera, si un motiu d'altre interès no ho obliga.

Això que ahir, mercès a l'excelsa discreció del president del C. A. de D. i de l'U. de l'U. va passar per un episodi únic, un altre jorn podrà provocar un greu conflicte.

A l'arribar la comitè que anava a buscar la bandera per acompanyar-la al nou hostatge, es va trobar amb la prohibició governativa de poder fer-ho més que un nombre de 20 persones i les altres devien passar per llocs diferents i esperar l'arribada al nou local.

Ademés, la comitè que aniria amb la bandera, tenia que seguir un camí molt diferent del que s'havia previst.

El que de policia senyor Treiso, que va donar l'ordre, afegí que era una mida

IDEARI

EL VERT D'ABRIL

DALT dels arbres hi ha el vert tendre i festiu de les primeres fulles.

Es un vert que no es veu mai més, poquent-se contemplar tant bella estona, un vert de pubertat, d'ignocència.

Al istia quant els obrers han sigut ja solists pels oratges i pels vents, quant el vert d'abril ha sigut maculat pel sol, devingut d'una maduresa assonada de fruit, quant en una paraula, s'ha fet home, se li traspassa alguna vegada l'infantilitat—tament com el noi gran que té consciència que és home i camina reposat, possit de la seva força, però que subdamet el cor li salta d'alegria i es posa a jugar i cantar, i a riure i a plorar tot d'una.

Això es quant, després d'una pluja sopit d'istia, amb el cel seré, un tremolor de joia agita les fulles mullades. Llevores elles tenen la color suau d'avui i semblen acabades de néixer.

Cal fixar-s'hi bé, estar ben atent, perquè és per un instant no més. Totseguit la pols s'hi posa, el vent remou les branques i fa caure les diminutes perles de la pluja, i el vert madur, el vert-home, torna a imperar reposada i tranquil·lament.

Mirém ara els arbres llargament, llargament i depressa, perquè aviat perdrà aquest encia. Parem-nos davant d'un arbre ciutadà, aixequem els ulls enlaira. Adue obrim els braços i abraçem el tronc vetust al cim del qual s'agita una florida joventut en prometença.

AMIC

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria

La festa d'ahir

de seguretat perquè a la mateixa hora es celebrava un miting «anarquista» i un altre de «separatista».

Ja es estrany que l'autoritat permetés la celebració d'aquest miting «separatista» i que en canvi, negués l'autorització per a acompanyar una bandera catalana!

Nosaltres protestem d'aquest fet. La nostra senyera barrada té dret d'anar per tot Barcelona i a tot hora i amb companyia dels bons patriòtics que vulguin acompanyar-la. Altra cosa fóra fer manament a la nostra dignitat ciutadana i nostres no ho podem tolerar.

Les coses en aquest estat, la Junta del Centre no l'ingrés més remei que acudir a les exigències governatives i el digno president del mateix, senyor Puig i Esteve, pronuncià un bell parlament indicant a la concurrència la forma en que devia organitzar-se la sortida. Feu també en sentides paraules la despedida del local que s'abandonava, del que tots els socis guardaran un bon record.

Llargos aplaudiments coronen l'oració del senyor Puig i Esteve, sentint-se tot seguit el nostre himne nacional, cantat amb tot l'entusiasme de la nostra joventut i alhora, com a protesta de l'imposició governativa.

A la sortida del local, la comitèva s'organitzà amb molts treballs per les dificultats que hi posa la policia que vol que tothom passi cadavament desfilant en una bandera i sols que l'acompanyi un petit grupet.

Per fi la comitèva es posa en marxa, sentint-se aplaudiments durant el trajecte.

A l'arribar al Pla de la Boqueria, la policia fa deturar la comitèva i «despejar» la Rambla, ocasionant la natural sorpresa a tothom, puix no passa res d'anormal, i el trajecte es fa en mig l'èra més gran tranquil·litat.

L'urbanò número 40 s'insolenta amb un fotògraf que no ha còms altre delicte que el d'enlaira-se a un fanal per a fer una fotografia.

El següent arriba per fi, al nou hostatge de la Rambla de Santa Mònica, essent saludat amb una llarga ovació i entrant dintre de la casa, al ensemple que's sentiren fortes i vibrants les estrofes dels Segadors.

La bandera ha sigut portada pels joves del Centre, senyors Calvet i Col, També fou transportada al nou local la bandera del grup separatista «Esperanza Fakos».

En una dependència del Centre es fa l'entrega d'una bandera que per al bàndol mateix, han regalat les dames catalanes. Una comitèva de les mateixes, composta de les senyoretas Parellada, Pallàs (P. i A.) i senyora de Presas, depositen en mans del President i Junta Directiva del Centre, la rica ensenya, essent obsequiades amb esplèndides loies de flors.

El senyor Rosell, lleixegut un ben escrit missatge, de les dames catalanes oferentes de la bandera que a continuació extracrem:

La dona catalana, impulsada per l'ànima de la Patria pren part activa en sentit ideològic en la lluita en pro de les nostres reivindicacions i en aquest sentit, fa ofrena de la bandera que ha d'ésser estel i guia de la Joventut, desfiljosa de treballar en pro de Catalunya.

Seguint les petjades l'exemple d'altres flames il·lustres i glorificades pel seu amor a la patria, fa dona catalana vol cooperar amb la seva abnegació i entusiasme al triomf de la causa de la nostra terra, despullada de tot egoisme i sens altre desig que'l de l'engrandiment de la patria.

Grans mercès a les dones catalanes i a totes les que han contribuït a aquesta obra i a vosaltres, que seréu guardadors de la bandera us sia l'espero per a fer cada jora més gran l'hora del C. de D. del C. i de l'U.

El senyor Puig i Esteve respon al missatge amb un eloqüent discurs, donant grans mercès a tots els que han cooperat generosament a l'ofrena de la bandera que nosaltres, diu, farem respectar i li rendirem veneració. Aquesta bandera serà

la nostra gala en Yobra que el Centre és el Centre.

A continuació la nova bandera fouçada a la balconada del Centre, essent rebuda amb forta aclamació i visques a Catalunya per un miler de persones situades al mig de la Rambla.

Era la una i deu minuts exactament. El sol ha volgut també presenciar aquest bell espectacle i il·luminar els seus raigs benefactors, animant amb sa claror aquest quadre de vida, rendit com la gentada, que homentatge a la nostra Catalunya.

A dinar

A prop de les dagues comença el banquet que està anunciat al restaurant Miramar, essent aquest ben servit i assistit pels uns 150 comensals.

Al despatxar-se el xampeny, el president del Centre, senyor Puig i Estéve, alça la seva copa salutant a les belles dames que amb sa presència honoren l'acte i a la demés concurrencia. Saluda també als que l'han precedit en la presidència de l'entitat i que no poden estar presents per diverses causes, però que estan del tot seguits amb l'entitat i que desitgen el Centre.

Al terminar el seu parlament, el senyor Puig es llevant aplaudeix.

Parlen després els senyors Saló, Figueras, Muñoz, Bas, Vis-president del Centre; Salas, Tous, Sala Ripoll, Presas, Gell, Montaner, Mestre, Alfred Goriou i Rodregus Calmet, pronunciant tots ells paraules vibrants i entusiastes que foren aplaudides entusiàsticament.

Després es torna novament a l'hostatge social on es serveix el café. El cronista segueix aquesta vegada, aquelles sales espaioses on hi haurà la nostra primera mitat de Dependents del Comerç i de l'Indústria. Els treballs per a l'habilitació dels locals es fan amb tota activitat, baix la direcció de l'arquitecte senyor Bassegoda. S'hi fa una esplèndida instal·lació elèctrica per la casa Círcol.

Després del café la comitiva es desplaça al camp de sports del Centre, on s'hi celebra una important

Posta esportiva

Una girona immensa omple el grandios camp de sports del Centre, dominat-hi el bell sexe, representat per unes xamones danyades que donen amb els seus vestits, essents, una bella mostra de color i alegria.

A tres quarts de cinc, comença el partit en el que hi juguen seleccionats dels diversos leams de que compon el Barça. Després d'una bona i empenyada jugada, per part dels blau-grocs, aquesta, a un quart de sis, entren un goal a les blancs. A qui es dona per acabada la primera part.

A la segona part, que comença un quart de set, els blancs, volguent pendre la revenja del goal que els hi porten fet els blau-grocs, embestixen de ferm, despertant interès en el públic, les boniques jugades que els mateixos fan. Obstinats doncs, en sortir afrosos, logren a dos

"SOLITARIS,"

Hem rebut, en una edició cuidada, els dos primers fascicles d'una revista nova de caràcter literari, titulada "Enlenda".

Es una revista simpàtica d'alguns joves intel·lectuals, que recullen el pensament del glorios Maragall, quan d'acord amb l'Unanimitat, volia fer una revista ibèrica, en la qual hi fraternitzessin els tres grans escriptors nacionals que tenen per verí instrument de divulgació les imperiescibles perles hispanes, la catalana, la portuguesa i la castellana.

Amb el segon fascicle opulència com Victor Català i Joan Grave, "Enlenda" reparteix als seus lectors un volum molt elegant de poesies d'En Ribera i Rovira, titulat "Solitaris", primers escriptors lírics del nostre company intel·lectual, que des de vint anys, quan amb la seva "Enlenda", se sab de segur de la gran dèria de versar, d'entre les composicions del llibre "Solitaris", en triem aquest sonet:

Una gòndola arriba, silenciosa,
treu a frec d'una magistral nau.
Dibuxada a la llum d'un raig de llum,
silueta gentil surt de la bruna,
als grans llamps el vel que li fa moia
i sen entra a la gòndola, com una
L'avesat gòndolier llarga tot d'una
i angustia l'esquit per la llacuna.
Boiant, endint, el rem seixu reposa,
i el gòndolier, que respira, no gosa,
sent fregadit mormurar d'un bes.
Torna al palau la dona misteriosa,
amb gest aïros recull el vel, se'l posa.
I el gòndolier no n farà cas mai més!

Acompanyen als originals catalans les traduccions franceses, espanyoles, angleses, degudes a "mademoiselle" Ida Sclerette, senyora d'una gran cultura, darrera brida d'una família del Mèxic, que conèix l'idioma degudament físcal poderós de la literatura catalana. Al seu dret temps, el crític literari del nostre període ja parlarà com se mereix el llibre "Solitaris" d'En Ribera i Rovira. Avui registrem dinàmicament la seva aparició.

Les estrenes

ROMA: "Celia en los infiernos."

La nova producció de l'eminent autor de "Episodios Nacionales", més que una obra teatral és una seguida sèrie d'escenes de controvèrsia i de discursos de meeting, bellament escrits, si, però que per la seva repetició arriben a fadigar a l'espectador desorientat-lo de la trama i conflicte de l'obra, que ha d'interessar en tot moment el principal motiu d'interès i d'espectacle. La naturalitat en el diàleg, en surt així mateix perjudicada.

"Celia en los infiernos", sigui rebuda amb manifest fredor, en els segons, tercer i quart acte, i ovacionada en el primer, indiscutiblement un hermós acte d'exposició sobre la cabdillissia.

L'interpretació, per part dels simpàtics artistes del teatre Roma, bastant ajustada. Hi hagueren aplaudiments per En Calvo i Vaz i la Lola Velázquez.

NOU

El dissabte s'estrenà en aquest teatre l'obra d'En Guimerà, musicada per En Morera "La sala d'espera".

El teatre estava ple a vessar i el públic rigué les còmiques situacions perquè passen en l'estació del carril els lípids tant admirablement esbocats pel nostre Guimerà.

L'Enric Morera hi ha posat una música molt ben instrumentada, que agraïda fortament al públic molt particularment una bonica sardana a l'arribada d'un tren, i la cançó de l'escala del cel, que cantà la senyoreta Molisó amb molt sentiment.

quarts de set, i en mig de merescuts aplaudiments, marcar el primer goal; quedant-se, el partit, a les set menys quinze minuts.

En el descans de la primera a la segona part, del partit, s'efectuaren diferents jocs atlètics, com són: el tir de la rodella, venten En Clarios, arribant al terme de 2230 metres; en el salt de terra en ferm, sortiren vencedors En Rigol i En Mas, per una alçada de 150 metres. Seguint després el salt de pèrtiga, guanyant En Clarios i En Rigol a l'alçada de 2,60 metres; i, finalment, curses de 1500 metres (sis voltes de dit camp). A la quarta virada, un corredor, cau a terra, mancant-se el genoll sense conseqüències, privant-lo de continuar la cursa. El resultat dona a l'arribada a la meta, En Erre 4 minuts i 51 segons i En Ferrer, 4 minuts 59 segons 2/5.

Així va donar-se per finalda la festa de la tarda, que ha estat, com ja hem dit, esplèndida i sortint-ne la nombrosa concurrencia, altament complaïda.

Audiò de sardanes

En el local del Centre, a les deu de la nit tingué lloc un altra festa, ballant-se sardanes tocades per la renomada cobla "La Principal Barcelonina".

Foren moltes les persones que hi assistiren, transcorregué la festa en mig d'una gran germanor i companyisme que pot observar-se en les nostres festes catalanes.

Fou una vetlla passada deliciosament i de la que serviran un bon xoc tots els assistents.

Adhesions i Representacions

Centre A. de D. del C. i de l'F. de Sabadell, Joaquín Saló, Joaquín Montaña, Josep Romeu, Joan Riera, Joan Bosaderra, J. Vila, Ramón Monegal, de les Escoles del districte segon i sisè, R. Sala i Conrat Güent de Mataró; Francesc Muñoz de la Dependència Mercantil, M. Figas, as P. Ollveia i B. Martí del C. A. de D. del C. i de l'F. de Tarragona, Rodregus Calmet de l'Unió Catalana, Unió Nacionalista Radical, Joaquim Quintana, del Centre de Dependents de Terrassa, EL POBLE CATALÀ i altres que se ens fa impossible recordar.

Per a acabar, el cronista té de fer constar l'interès que demostraren els individus de la Directiva del Centre, i, especialment, el seu digne president senyor Puig i Estéve, i el secretari senyor Bas, que es multiplicaren i feren els majors esforços per al bon èxit de la festa, lo que conseqüent brillantment. Es per això que els socis del Centre els hi demostraren sempre el seu aplei i estima, no deixant per omissió de demostrar-ho així.

EL POBLE CATALÀ desitja a la benemèrita entitat Centre A. de D. del C. i de l'F. les majors prosperitats en el nou hostatge inaugurat i que pugui ésser ben aviat l'hostatge de l'Universitat Comercial de Catalunya, com és el desig i l'aspiració del Centre.

En l'execució s'hi distingiren la senyora Xatart i els senyors Pedrola, Montero i Planas.

El públic ovacionà amb tota la simplicitat a En Guimerà i a En Morera que han volgut partir-se amb tots els actors els llargs aplaudiments.

CÓMIC

El dissabte s'estrenà al teatre Còmic el joc còmic-líric "La Farona", lletra d'En Frederic Reparat i López Montenegro i música dels mestres Cayo i Brú.

L'obra està inspirada en una producció alemanya. Un empleat que obtingué un ascens mercès al concurs d'una complotista que's fa passar per la seva muller la qual per a obtenir l'ascens anhelat busca una ocasió, de comú acord per a seduir al director de la companyia.

El primer acte resulta un xic pesat, augmentant l'interès en el segon més mogut i ple d'incidentes còmics. L'argument varia a lloc a treure'n més parat. El diàleg és extremadament vulgar i els xistos gastats.

La música tant vulgar com el llenguatge.

L'obra passa mercès a la bona interpretació de la companyia del Còmic, mereixent especial atenció la senyoreta Rodríguez i En Ramos. Molt bé En Tejada i En León.

La presentació cuidada.

De l'U.F.N.R.

Congrés de la Democràcia Catalana

S'ha nomenat una comissió política encarregada d'organitzar les representacions foranes de tot Catalunya, d'acord amb les entitats i personalitats del partit d'U. F. N. R. que concorreràn al transcendent acte d'afirmació de la voluntat democràtica del nostre poble que coincidirà amb la Festa de la Pau del primer de maig, tindrà lloc a Barcelona amb la celebració al Palau de Belles Arts, del Congrés de la Democràcia Catalana.

Aquesta comissió, representant els organismes directores del nostre partit i per delegació dels mateixos, la formen els homes estimats amics senyors Ribera i Roig, Josep Millet, Manuel Iguel i Roig i Pruna.

Demà al vespre, en el C. N. R. del carrer de Pelai, es reuniran els nostres delegats amb els dels altres agrupaments polítics promotors del Congrés de la Democràcia Catalana.

J. F. N. R. de Barcelona

Avui, a dos quarts de deu de la nit es reunirà el Consell Directiu d'aquesta Joventut amb tots els presidents de les Joventuts de Barcelona.

La festa del treball

Així mateix, aquesta nit es reunirà al C. N. R. del carrer d'En Pelai, la Comissió encarregada d'organitzar un gran miting per a celebrar aquesta hermosa festa.

Aniversari

Amb motiu de complir-se l'aniversari de la fundació de la Joventut Republicana d'Agramunt, el pròxim diumenge es celebrará en aquella vila un gran miting on el qual hi pendrà part diversos oradors de les nostres Joventuts de Barcelona i Lleida.

Dr. Serrallach VES OBRARIES I BONYONS 22 a 104 y. Pelai, 40. Casella econòmica, de 7 a 9, Jovellanos, 2. 9.

L'Unió Catalanista

Aplec de la Cisa

(Del nostre enviat especial)

L'anunciat aplec de la Cisa (entre Premià de Dalt i Sant Genís de Vilassar), constituït un èxit per la comissió organitzadora. Fou un acte d'afirmació catalanista al qual hi acudiren gran nombre de ciutadans així de Barcelona com de molts pobles de la nostra costa. Entre la concurrencia hi abundaven les senyoretes.

A l'acte hi concorregueren moltes banderes de les quatre barres i una de la República cubana.

Per cert que gràcies a la cordura dels individus d'una de les entitats que assistiren a l'acte, nos registrà un incident que podia donar lloc a un conflicte. Pocs moments abans de començar arribaren els delegats d'una entitat catalanista portant desplegada —era a ple camp— una gran bandera catalana a l'èsser al davant del Santuari de la Cisa, per on passaren per a dirigir-se al lloc del miting, un senyor finet de la guarda civil que comanava diversos números, obligà al que portava la bandera a plegar-la.

Posem el fet en coneixement del senyor Andradé.

L'acte començà a dos quarts de dotze, fent ús de la paraula En Pere M. Pelit, de l'Associació Catalanista de Premià de Mar, el qual dedicà un record a la memòria de l'antic ferm catalanista, En Josep Fontcuberta, de aquella població, explicant la tasca realitzada per l'entitat, en nom de la qual parlava, en pro dels ideals nacionals.

Seguidament parlà el jove Baptista Roca.

La història del moviment catalanista ataca a tots aquells que no senten un viu i intens amor a la Patria, incitant al poble a que sàpiga sacrificar-se per Catalunya i les seves llibertats.

En Casas Briz, en enèrgics paràgrafs combat l'obra del centralisme cantant les excel·lències d'una Catalunya redimida del jou dels polítics de Madrid.

Combat la funesta guerra del Marroc extenent-se en diverses consideracions sobre el servei militar voluntari, i acaba dient que Catalunya obtindrà les seves llibertats el dia que els catalans sàpiguin ésser lleures.

En Millet i Millet es queixa de que a Catalunya tothom es digui catalanista i malgrat això no havien aconseguit l'autonomia integral del nostre poble, lo qual ho atribuïx a manca de fe i entusiasme de molts.

L'ex-diputat provincial senyor Folguera i Durán, després d'ocupar-se de la finalitat de l'acte deploia que no tornin els temps aquells en que tots els catalans lluitaven units per a reclamar l'Autonomia. Allavors no parlaven de religió ni de política: sols parlaven de la Patria.

A les oposades actuacions dels partits polítics integrats per elements genuïnament catalans atribuïx el que no hagueren obtingut més concessions. La Mancomunitat — segueix dient — tal com està constituïda no representa cap avanç positiu. Si no ens concebeix amb delegacions fortes no ens serveix. Aquests, els governs sempre poden suprimir-les, lo que li servirà d'arma per a menaçar als que nos dobleguem davant de les seves imposicions.

Advoca per l'unió de totes les forces catalanistes que creu necessari. El Govern s'enterà del triomf de les dretes; però també s'enterà i celebrà que l'esquerra hagués sigut derrotada. Per això l'Unió Catalanista vol fer una obra de pau i germanor.

Diu que intervindrà en les luites electorals i allà on no tingui prou forces per a triomfar decidirà la lluita a favor dels homes d'història més catalanista.

I acaba dient que no són un partit, sinó una agrupació i'ls que integren no voten triomfar per ells sinó pels ideals i per a aconseguir-ho demana el concurs de la dona i dels infants que estima decisiu.

Per últim fa ús de la paraula el doctor Martí i Julià el qual, donada l'hora avançada, pronuncia un curt parlament.

Felicitat als organitzadors de l'acte per la fel·li pensada de commemorar en plena natura el segon centenari de la pèrdua de les nostres llibertats, és dol que els ideals catalanistes no hagin aconseguit aquell expansionisme que denrien, tant més quan no minven els seguits atacs dels governs centralistes.

Diu que per a fer obra nacionalista no's deu limitar-se a celebrar mitings, sinó que cal aprofitar tots els instants de la nostra vida ciutadana.

El públic ovacionà al president de l'Unió Catalanista, com ha aplaudit també amb entusiasme als altres oradors.

Els concorrents, descoberts, canten el nostre himne nacional "Els Segadors", victorejant-se a Catalunya i's distribuïren després pels diversos llocs d'aquella pintoresca enclavada que domina el nostre mar i, alegrement, va donant fi a les provisions.

L'ordre més absolut imperà en tots els actes.

El treball

ELS SABATERS

La societat "La Armonia" convoca als sabaters de l'alta cost associats o no, a la gran assemblea que tindrà lloc el dia 20 a dos quarts de deu de la nit en el seu hostatge social, Pont, 24, segon, primera.

Es prega la més puntual assistència, per tractar-se d'assumpes de gran importància.

ELS ENQUADERNADORS

El Sindicat d'Obrers Encuadernadors i similars de Barcelona convoca a tots els companys socis i no socis a la reunió general extraordinària que's celebrarà el dimecres, dia 22 del corrent, a les nou de la nit, en el seu local social, Pont, 24, segon.

El miting deslliurador d'ahir

Com estava anunciat ahir al matí es celebrà en el teatre Soriano, el miting anomenat deslliurador, organitzat per les societats obreres i centres sindicats, socialistes i centre de classe.

El teatre estava ple a dos quarts d'onze, hora de començar l'acte.

Presidí el company Miranda, qui explicà l'objecte del miting dient que els organitzadors venen a aixecar la seva veu des de aquella tribuna perquè no s'ajorni ni un dia més la concessió de la justícia i reparadora amnistia que Govern va prometre ja fa molt temps.

Després parlaren els companys Sunyer, per les societats obreres de Batea, Climent pels teixidors metalls; Rueda, pels llaurers; Jover pels metal·lúrgics; Rovira, pel semanari "Acera"; El Tilià; Bueso, per l'Associació Socialista; Ullot, per Solidaritat Obrera; Galdos, per la Lliga dels drets de l'Home; Herreros, per Terra i Llibertat; Negre, per la Federació Nacional de Societats de resistència i Seguí, pels pintors de parels.

Resumí els parlaments el president.

Tots esgüerren més que energies. Protestaren de tot i de tots. Emperò qui més fulejada fou pels oradors, sigui la premsa, perquè la taula desproporcionada a ella estava deserta fins prop de la meitat del miting, que els companys Herreros i Miranda indicaren al nostre company en la premsa senyor Pahissa que estava entre bastidors, que podia ocupar un lloc en dita taula. En Pahissa accedí a l'indicació i als pocs moments d'haver-ho fet, comparexeren altres dos reporters i el nostre company de redacció encarregat d'aquesta ressenya.

Parlava en aquest moment l'Ullot i tots els companys que's precediren en l'ús de la paraula atacavà durament a la premsa.

El públic, entusiasmat amb les paraules de l'orador, increpà als "reporters", promouent un gran avol. Aquests oblairen per abandonar el seu lloc i es retiraren, excepte el senyor Pahissa, qui quedà en l'indició del president.

Al veure el públic tancat d'En Pahissa continuà avolant-lo, fins que'l president s'alcà, preguntant-li que's retirés. Així ho feu.

El miting acabà acordant-se unes conclusions en les que's demana al Govern l'immediata concessió d'una amnistia pels presos polítics i socials, començant-lo diament si no ho fa i advertint-li que si continuà el tractament de que's objecte els presos a la Presó Model, d'aquí s'organitzarà una campanya per l'estranger per a que's conegui com procedeixen les autoritats espanyoles.

L'acte acabà pacíficament.

El Municipi

Acord sospès

A l'Ajuntament es rebé ahir una providència judicial suspent l'acord del Consistori referent a l'enderrocament de les valls construïdes pel senyor Jorba en uns terrenys del camp del Galvany.

Queixa

Altra vegada els veïns del carrer de la Boqueria es queixen i amb raó, de que els peixeters tornen a passar per aquest carrer ocasionant moltes molesties que en part ja's havien corregit.

Preguem al llinat d'alcalde del districte, el nostre estimat amic senyor Vidal i Valls que atengui aquesta justa queixa i procuri posar-hi remei.

Convocatòria

Aquesta setmana seràn convocats per l'alcalde els propietaris i industrials de les Rambles per a invitar-los a que contribueixin a l'instal·lació de fums artístics que amb motiu de l'asfaltat que precisament se farà, tenen d'instal·lar-se.

Exposició

S'ha designat el Palau de Belles Arts per a exposar-hi els projectes del concurs per a la construcció de la Casa de Correus.

Ponència

Els senyors Abadal, Vidal i Valls, Pich Vega i Rosés han sigut designats per a formar part com a vocals de la ponència mixta d'Aixamples i Reforma encarregada dels assumptes referents a Ferrocarrils.

La Plaça de Catalunya

Avencen ràpidament les obres d'aixamplament i empedrat de la Plaça Catalana. Segurament dintre aquesta setmana quedaran acabades.

Recomanació

El president de la Comissió de Foment ha dirigit un comunicat al que de la guarda municipal recomanant que's eviti la seva presència en els jardins de les places Real i Medinaceli per a evitar que desapareixin els parterres.

Els deportes

FOOT-BALL

BARCELONA F. C. 2

MIDLESEX WANDERERS

Ahir varen trobar-se per quarta vegada davant per davant els equips del Wanderers i del Foot-ball Club Barcelona. Aquest no va presentar resse amb el reforç que ho va fer el divendres, és a dir, sense els formidables elements de l'Espanya: Gibert-Massana (S.), Sampere. Amb tot i així, el Barcelona va acabar el partit amb la victòria que li concediren els dos tantos que va marcar sense que en conseqüència cap dels angleses.

En el partit d'ahir varem temer una mica, per la sort dels nostres. Els angleses els dominaren sovint, obligant-los a jugar un poc més a la defensa que a l'atac. No obstant, foren els de casa els que marcaren goals. A la primera part, i poc després de començar el match, en Carlier va oblidar un goal per al Barcelona.

En el segon temps, els de casa varen tornar a marcar un tant. Aquesta vegada va ésser En Peris qui conseguí un goal magnífic.

No es varen forçar més els goals. El Barcelona guanyava el match per tercera volta a l'equipe del Wanderers que's presenta format de la mateixa manera que en els passats partits. Fúnic variació de que el nostre Ponés va ésser que va guardar ahir el goal d'Anglaterra.

El partit el va jutjar En Sampere, que ho va fer amb el coneixement de causa que acreditava.

Amb tres derrotes seguides, s'hauria convençut els angleses de lo que per aquells juga i tornaran segurament a la seva terra amb una bona impressió del estat del foot-ball entre nosaltres.

L'equip del Barcelona el formaren:

Brú, Reguera, Amecazurra, Greenwell, Massana, Bigué, Mallorquí, Morales, Bau, Carlier, Perla Sobressortiren extraordinàriament En Brú i En Massana que foren en moltes ocasions jugadors de mestre.

Hi hà que felicitar al team del Barcelona per l'entusiasme amb que ha lluitat en prò dels colors del Club, representant al mateix temps un aspecte de la nostra força futbolística, i posant en bon lloc nostra dignitat esportiva. Els partits del mes de abril, han satisfet doncs, a l'afició, al F. C. Barcelona, li cap el goig d'haver-ho lograt.

J. A.

DE MADRID.—Per causa del mal temps es va suspendre ahir a Madrid, el partit semi-final del Campionat d'Espanya, que tenien de jugar el club Gimnástico, de Madrid, i el F. C. Espanya de Barcelona. La Federació Espanyola es cuidarà de senyalar nova data per a la celebració.

Entre tant, continuen pels "madriles" els equips del team roig.

DARRERA FUNCIO

Adeu a Barcelona de Frégoli. Primer "d'el·lèctre". Segon "Frégoli cançonista". Tercer "Repertori excentric" per Frégoli. Quart "Escena còmica-mímica-musical".

Nocte d'amore

Quint Extravagància per a tots a gust de Frégoli.

París-Concert

ADEU DE FRÉGOLI A BARCELONA

TEATRE NOVITATS

Companyia còmica dramàtica espanyola. Primera actuació M. Gómez Ferrer, Aconiximent teatral.

DEBUT

22 abril amb l'estrena de

La Malquerida

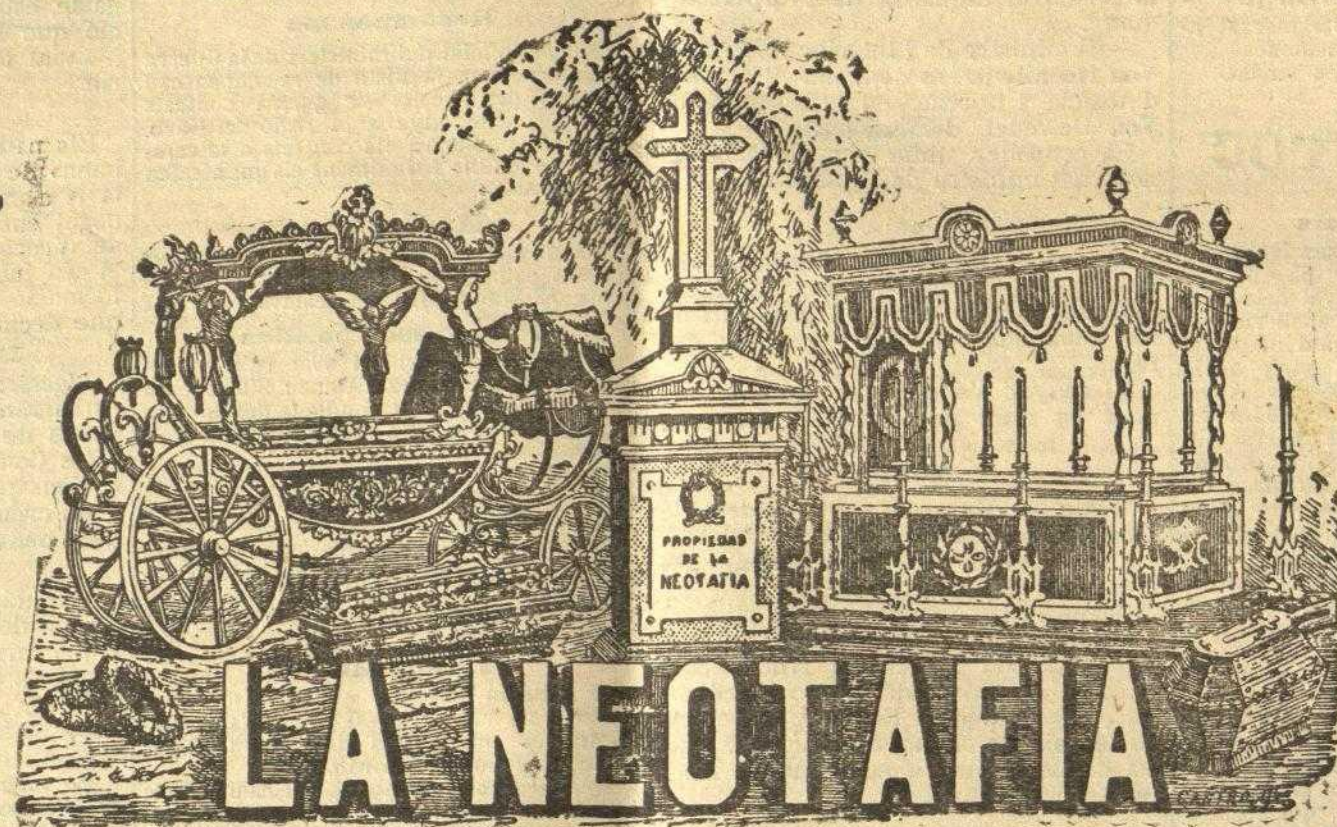
origen al Dn Jacinto Benavente. Se despatxa Comptaduria.

Teatre Nou Gran companyia de sardana i opereta d'En Joaquim Montero, de la que forma part P. M. Montero. Aquesta nit, a dos quarts de deu

GRAN EMPRESA FUNERARIA

Societat Anònima

40 Sucursals amb telèfon
a Barcelona i pobles
agregats

Enterros des de el més
sumptuós al més modest;
d'aquets des de 25 ptes.

Central: Rambla Catalunya, 29 - Telèfon 397

Tallers, fàbrica i cotxeres: CAMPO SAGRADO, 24 - elèfon 2.691

Estufa de desinfecció, portàtil a domicili, única a Barcelona

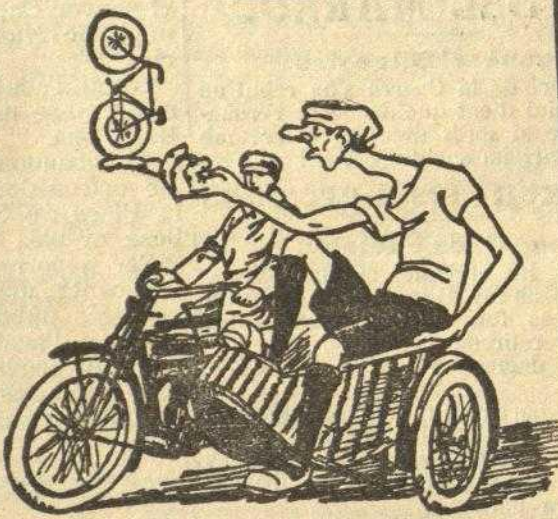
CICLES

MOTOS SUN.

SANROMA

Els més sòlids
i lleugers

Telèfon 1445
Baimes 62
BARCELONA

**Artrítisme
Dolors
Reumatisme
Gota**

Pertorbacions de la Circulació

**CURACIÓ
RADICAL**

PEL

Depuratiu Richelet

PURIFICADOR
REGENERADOR DE LA SANG

EN VENDA

Totes les Farmacies y Droguerías

Dispositari general pera tota Espanya:

Don Francisco LOYARTE

Sant Ignasi Loiola, 9. - SAN SEBASTIAN

Laboratori L. RICHELET, a SEDAN (Francia)

SALUD

Fuerza y Belleza, por medio de la Gimnasia Sueca. Ptas. 1'50. Pídale en todas las librerías.

Decaimiento

No se padece leyendo «La Hoja Popular», que da nuevas y completas de las mejores autoras, por

TORRE

Alto y fuerte como una torre, se conserva sano leyendo «Teoría y práctica de la Gimnasia Sueca».

ASÍ

Como este anuncio se sobrepone a los demás, así se sobrepone el hogar y la moda a todas las demás publicaciones de su clase. Porque ninguna otra da, por dos reales al mes, lo siguiente:

Un cuaderno semanal de El Hogar y la Moda.

Un cuaderno semanal de Movela, fin, interesante y moral.

Un cuaderno semanal de Diccionario General de España.

Es decir, que entre Periódico, Diccionario e Historia, el suscriptor recibe

16 cuadernos al mes por 2 reales

Además a esto que El Hogar y la Moda da, además,

GRATIS

se mandan muestras de «Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

«Revista de Educación».

Biblioteca

Interesante se obtiene con las que publica la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

ORO FINO

Pida en todos los kioscos los tomos de la Biblioteca «Oro fino», que por 30 céntimos, da obras completas de J. Octavio Pineda, Larribere, Zamacois, Tello, etc.

Hipotecas

La mejor colocación del dinero es suscribir a «El Hogar y la Moda». Pídale a muestra a la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

Linfluencia

Los niños. Causas, efectos, remedios, etc. Pídale a muestra a la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

MAESTROS

La revista de Educación, la más completa revista pedagógica que se publica en España. Muestras en la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

REGALOS MENSUALES

a que pueden optar todos los suscriptores.

TODOS POR LOS 2 REALES AL MES!

Si quiere V. recibir una muestra gratuita de estas Publicaciones, llene usted el cupón adjunto y mande a la

SOCIEDAD GENERAL DE PUBLICACIONES

Diputación, 211. - BARCELONA

advertiéndole que los que se suscriban ahora, podrán empezar a recibir todas las publicaciones desde el número 1.

Fuera canas

No las tiene el que lee y practica los consejos contenidos en la hermosa obra «Los baños de sol, de aire y de las aguas». Pídale a muestra a la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

ORO FINO

Pida en todos los kioscos los tomos de la Biblioteca «Oro fino», que por 30 céntimos, da obras completas de J. Octavio Pineda, Larribere, Zamacois, Tello, etc.

Hipotecas

La mejor colocación del dinero es suscribir a «El Hogar y la Moda». Pídale a muestra a la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

Linfluencia

Los niños. Causas, efectos, remedios, etc. Pídale a muestra a la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

MAESTROS

La revista de Educación, la más completa revista pedagógica que se publica en España. Muestras en la Sociedad General de Publicaciones. Ptas. 2'00. Pídale en todas las librerías.

REGALOS MENSUALES

a que pueden optar todos los suscriptores.

TODOS POR LOS 2 REALES AL MES!

Si quiere V. recibir una muestra gratuita de estas Publicaciones, llene usted el cupón adjunto y mande a la

SOCIEDAD GENERAL DE PUBLICACIONES

Diputación, 211. - BARCELONA

advertiéndole que los que se suscriban ahora, podrán empezar a recibir todas las publicaciones desde el número 1.

PROPIEDAD DE LA NEOTAFIA

URALITA ROVIRALTA

PERA TEULADES

ECONÓMIC - INCOMBUSTIBLE - LLEUGER - ETERN

Demànisse mostres, Catàleg y Pressupostos

ROVIRALTA & C., ENGINEERS

Piassa Antoni López, número 15, principal. - Telèfon, número 1.664

Direcció telefònica y telefònica: «URALITA» - Barcelona

Almanaque Bailly-Baillière

ENCICLOPEDIA POPULAR

ILUSTRADA PARA 1914

EN RÓSTICA

1,50 ptas.

454

espléndidos

regalos.

ENCUADERNADO

2 pesetas.

Lotería gratis

EN EL

núm. 25.667.

550 páginas de texto. = 1.000 grabados. = 10 mapas.

En Provincias, 0,50 más para gastos de franco y certificado.

Esqueles mortuories

SE REBEN

A l'Administració

des a les 10

de la matí

A l'impremta

des a les 10

de la matí

PREUS Y TABANYS, SEGONS CATALES

PIANOS Y HARMONIUMS

de Hogar, desde 3 fias a 15 pesetas al mes

Carrer del Bruc, núm. 73, entresol, primera

Bodes i bateigs

Capas i bosses per a dolços. Preus molt econòmics. FABRICA DESPATX

carrer de Sant Pau, 38

Torns i eines de precisió

para mecànica y relojería

Torns para adición a

REPRESENTANT

de la torn y útil de precisió

Wolt, Jhan & C.

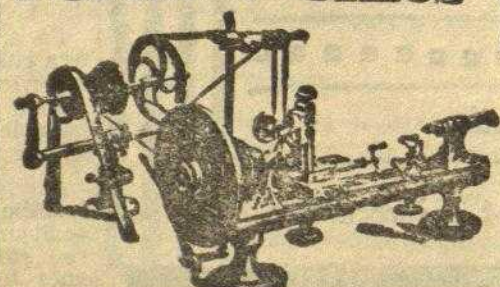
de les acreditades

es suïsses marca

Matthey

Francisco Layrat

8, MADON NÚM. 1, PRINCIPAL

DINER

en 1.ª hipoteca i sobre valors

des de 1/3 per 100 anual, en lle-

tres, propietaris, industrials i comercials

des de 1/12 per 100 al mes.

DINER

en 2.ª hipoteca, usufructu, parts

indivises i sobre genres, planes,

caruatges i tota garantia que convingui. Ram-

bla Santa Mònica, 4, entresol.

MARIN - OPTIC

Gran assortit en gafes i lentes de cristall de

roca de primera classe, a 5 pessetes. Lentes

d'alguns cristall inapropiable. Preus reduïts. Si

servei amb exactitud i rapidesa els encar-

rega dels senyors metges y oculistes. - Se ga-

rantissen els objectes.

ARCS. 3, JUNTA A LA PLASSA NOVA.